

Bir insanın yapacağı en büyük iltifat herhalde *aynı benim gibi* demesi. İnsan kendine herkesten daha yakın olabildiğine göre, bu yakınlığı başkasına atfetmesi iltifat, belki iltifatların en büyüğü.

İnsan kendi kötü taraflarını da başkasında görebilir. Bu bile, kendimizle ilgisiz bir kötülükten şikayet etmekte kullandığımız dile sebep olmaz. *Aynı hastalıktan muzdarip* gibi bakarız böylesine, kötüdür ama benzer işte, *ben de biliyorum bunu*.

İnsanların tüm sevgi ve saygı kanallarını kendilerinden kaynaklı bir ağ gibi çizdiğini düşünürüm. *Ol-mak istediği* kimse, ona saygı duyar, kendine benzettiğine de sevgi. Bu kadar basitleştirmek, tabi, mesela karşı cinsler arasındaki sevgi için biraz anlamsız kaçabilir ama onun için de *anima* ve *animus* diye kavramlar mevcut. Karşı cinsten birine duyulan sevgi bu ikisinden de ayrı sayılabilir ama onun da içimizdeki bazı noktalara denk düşmesi gerek.

İnsanların sizi sevmesini istiyorsanız, onlardan fazla uzakta duramıyorsunuz ve saymaları için mesafe gerek. Bu ikisini nasıl harmanladığı ise insanın ilişkilerdeki kabiliyetini belirliyor.